

Výzva pro čtenáře JL: Zavzpomínejte si...

Představte si, že máte stroj času. Kam by vás měl donést? Kam byste se chtěli ještě jednou podívat? Bylo by to místo, kde jste strávili dětství? Kam jste jezdili na dovolenou, tábor...? Váš první byt?

Jakou událost byste znovu chtěli prožít? Svatbu, líbánky, první školní den, premiérovou jízdu automobilem...?

A kterého člověka, jenž už není na našem světě, byste chtěli potkat? Své rodiče, babičku, dědu, kamaráda, kamarádku, kolegu z práce...?

Napište nám o tom. Zavzpomínejte si na čas, kdy vám bylo dobře, na dobu svého mládí. Podělte se s námi prostřednictvím vašeho vyprávění o chvíle, kdy vám bylo nejlépe. Přiblížte historiky, které třeba potěší i ostatní. Přiložit můžete i foto.

Své příspěvky posílejte na e-mail: redakce@jihlavske-listy.cz nebo na adresu Jihlavské listy, Fritsova 34, 586 01 Jihlava. **-red-**

Fotoglosa

Odpad v Heleníně prý nevyvezli

PLNÉ KONTEJNERY. Ačkoliv Služby města Jihlavy (SMJ) avizovaly na 23. a na 25. prosince mimořádný svoz odpadu, někde kontejnery doslova přetékaly odpadem. Na snímku je kontejnerové stání v Heleníně z 28. prosince.

„Na ulici Soukenická proveden svoz papíru naposledy dva dny před Štědrým dnem. Ale v žádném případě ne 23. 12. a ne 25. 12, jak píše- te,“ upozornil JL obyvatel lokality Zdeněk Čákl.

S požadavkem o vysvětlení se JL obrátili na SMJ. Více k tématu přinese v pátečním vydání JL s datem 7. ledna. **-pab-**

Radostné učení při našem bruslení

Bruslit se třídou dopoledne na náměstí je samo o sobě báječné, ale může být navíc něčím nečekaně užitečným: zážitkovou výukou matematiky, architektury, dějin i techniky, spojenou s bádáním a hledáním argumentů, s rozvíjením pohybových dovedností nebo utužením vzájemné pomoci a spolupráce. Cože, tohle všechno?

Nám se to povedlo takto: Domácí příprava zní: nejsem oprášen či půjčit si brusle, ale také natrénovat šněrování a pustit si videa naučná i sportovní.

Když se tedy radostně scházíme ve škole s bruslemi, teoreticky jsme vybaveni, sdílíme, kdo co ví a těšíme se na zážitky.

Ale než vyrazíme na náměstí, čeká nás ještě otevření očí pro to, co je na náměstí vidět. Celé dopoledne nás bude provázet téma „kruhu“. Vždyť už v něm sedíme a zkoumáme rozdíl mezi kružnicí a kruhem, jeden malý gumíkový kroužek dostáváme do ruky, jeden velký z krepá- ků tvoříme, pak ho přetváří-

me (doplněním čtyř svíček) na adventní věnec a nakonec na mezikružní, které připomíná ledovou plochu na náměstí.

Z čeho a jak je vytvořená? Hlubáme nad technickou stránkou a badatelská otázka zní: Jak udělat rovnou plochu, když se náměstí svažuje? Každý s kroužkem na dlani vymýšlí a navrhuje ... Kolem ledového kruhu je v dalším kruhu vesnička stánků, co tím architekt zamýšlel?

To už čteme citát autora nápadu Petra Píši: „Kruhový tvar kluzišť je symbol pospolitosti, jednoty ... místo pozastavení, setkání.“ „Ty jo, to je teda dost dobře promyšlené,“ vyjadřujeme obdiv autorovi. „Co zkusit podívat se na všechny ty kruhy, kružnice a mezikružní z

oken Gotického sálu na radnici?“ „Já si to pořádně prohlédnu na webkameře, co náměstí snímá!“ Nápady se hrnou.

Za chvíli nám jede trolejbus, tak ještě pár slov, zážitků a pravidel o bruslení a vycházíme ze školy, brusle na rameni, v batohu svačinu a v hlavách nám to šrotuje.

Bruslení bylo skvělé. Stihli jsme se leccos naučit, zahrát hry, vzájemně si pomáhat, ale i „naživo“ prozkoumat taje ledové plochy. Začátečníci se drželi vnitřní kružnice zábradlí, zkušenější kroužili u vnější kružnice.

Největším překvapením bylo, že se tu nečekaně objevil skutečný a živý pan Píša a povídal si s námi. Máme my to štěstí! V parku G. Mahlera jsme po zapá-

lené argumentaci vybrali podle názoru naší třídy nejkrásnější ozdobený stromek.

Vyšlapat kruh ve sněhu bez sněhu nešlo, tak jsme si ve dvojicích vyrobili z provázku, křídly a kolíčku kružičku, a pomalovali kružnicemi každou volnou plochu v parku. Kruhy a kružnice jsme hledali i všude, kde jsme šli (jsou to značky, kanály, okna, ozdoby, světla, hodiny, tlačítka, bonbony,...).

Ale stejně, to ledové mezikružní na náměstí je nejlepší! Jsme nadšení a odhodlaní se sem vracet. Díky všem, kteří ten jedinečný nápad „bruslit na náměstí“ podporují.

Alena Tkadlečková a Šárka Kosinová,
3.B ZŠ Demlova Jihlava
Foto: archiv školy

Vánoční řetěz měl 90 metrů

Žáci 6.B ZŠ Jihlava, Havlíčkova 71 si vyrobili v hodinách pracovních činností vánoční řetěz z barevných papírových proužků.

To by samo o sobě nebylo nic neobvyklého.

Děti si původně myslely, že si jím vyzdobí ve třídě svůj vánoční stromček. Ale při práci je chytil takový elán a nadšení, že vytvořily řetěz dlouhý 90 metrů. Devátáci jim pak po vyučování pomohli většinu řetězu rozvěsit po stěnách třídy. A na stromček se také dostalo...

A. Hromádková,
ZŠ Jihlava, Havlíčkova 71
Foto: archiv školy

Vzpomínka na letce a kamaráda Z. Roha

Stíhací a vrtulníkový pilot z Jihlavy byl velkým propagátorem letectví a všeho, co s tím souviselo.

■ Pavel J. Slavík

Dne 29. prosince 2021 tomu byl rok, co zemřel a odletěl do leteckého nebe dlouholetý letce, pilot a člen Svazu letců podplukovník ve výslužbě Zdeněk Roh.

Mladý Zdeněk se vyučil nástrojařem v jihlavském Motorpalu a při tom docházel na letiště Henčov, kde mu učarovalo létání. V roce 1957 po vyučení nastoupil do vojenského leteckého učiliště v Prostějově.

Po prvním roce přechází do leteckého učiliště v Hradci Králové, kde byl po druhém roce studia v roce 1959 vyřazen jako poručík pilot. Po vyřazení nastoupil službu k 7. stíhacímu leteckému pluku v Piešťanech na letouny MiG-15.

Zde se postupně vypracoval na pilota s nejvyšší kvalifikací a v roce 1965 měl být převelen do Žatce.

Tam se mu ale příšlí nechtělo a tak se řízením osudu dostal do Brna k vrtulníkovému útvaru

NEJVYŠŠÍ vyznamenání Svazu letců Medaile „Za zásluhy“, kterou byl Zdeněk Roh dekorován.

Zdroj: archiv P. J. Slavíka

jako pilot vrtulníku Mi-4.

V roce 1969 byl Zdeněk Roh na vlastní žádost převelen do Havlíčkova Brodu ke spojovací vrtulníkové letce jako pilot vrtulníku.

Zde se později stal letovodem letky a později přešel do vrtulníkových opraven. Po sloučení

s leteckými opravami v Brně sloužil poslední tři roky v Brně, kde zalétával opravené vrtulníky.

Po odchodu do důchodu ještě několik let pracoval v kasárnách Otakara Jaroše v Jihlavě jako občanský zaměstnanec.

Zde po devíti letech skončil svou vojenskou kariéru a odešel na zasloužený odpočinek.

Zdeněk Roh byl velkým propagátorem letectví a všeho, co s tím souviselo. Proto také, jak mile došlo v prosinci 1989 k znovuoživení Svazu letců Československé republiky, se zapojil do této organizace.

Aktivním členem Svazu letců a později Svazu letectví, pokud mu to zdravotní stav dovozoval, byl Zdeněk až do své smrti v prosinci 2020.

Za svou aktivní činnost byl také mnohokrát oceněn a na sklonku život byl jmenován Zasloužilým členem Svazu letců České republiky. Čest jeho památce.

Autor je členem Svazu letců ČR.

NA OSLAVĚ 80. narozenin s kolegy ze Svazu letců, zleva Zdeněk Roh, František Mikulík a Pavel J. Slavík.

Zdroj: archiv P. J. Slavíka